

ELS GOMES

CAPÍTOL DESÈ

A ROBAR IMATGES!

Ei! Sota la morera, vosaltres dos! Us veiem compartint un bocata de pernil! Crida el Soutine. El Miró i el Picasso segueixen menjant amb tota tranquil·litat. Francament, de cara al covid-19 no és correcte. Comenta el Kandinski. Deu de ser l'anunci de la vacuna Pfizer el que els fa relaxar. Diu el Soutine. Però abans de treure's les mascaretes, haurien de pensar

de pressa, diu el Tàpies quan baixa de l'escala. Fent un gest d'impotència, afegeix: Pacència. Sobretot a l'hora que som. El vent bufa fort i arrossega fulles que fan de catifa als carrers deserts de la ciutat. La humitat, el fred i el toc de queda mantenen els barcelonins tancats a casa i el silenci és feréstec.

Tinc ganes d'acabar la pel·lícula que estic veient a la plataforma

consulta un plànol a la pantalla del mòbil. La propera està a dos cents metres.

El grup es dirigeix cap a una altra càmera mentre un cotxe dels Mossos els depassa sense mirar-se'ls.

Val la pena...? S'exclama el Miró netejant-se la boca.

El bocata sí! Pel que fa a aquestes deixalles saps molt bé que lluitem contra la llei mordassa. Respon el Picasso

assenyalant els carrets mig plens de càmeres. Així que passi el que passi, perquè bé pot ser que al final del carrer, siguis recompensat amb un himne compost especialment per a tu interpretat per una sirena policial, tenim el dret i el deure de fotre-les a mar.

Cinc dies abans, el GRUP

D'OPERACIONS MOLTS ESPECIALS s'havia reunit convocats pel Picasso: És tota una part del seu camp de visió que podríem limitar. Els va dir. Els deixaríem cecs. L'ajuntament preveu recaptar, només amb les multes posades gracies a les seves càmeres, 450 milions d'euros. Però sobretot, ens vigilen! Mentre que prohibeixen als mitjans, incloses les xarxes socials, la imatge

facial o qualsevol altre element d'identificació, excepte el número de matrícula, d'un policia en acció.

En un primer moment el grup es va dividir. Tàpies i Miró a favor de fer perdre diners a l'ajuntament. Soutine, la Kahlo i el Kandinski defensant que era una desviació de l'objectiu dels

GOMES; que la raó d'existir era muntar una residència per a vells lluitadors contra el sistema que ara viuen en la misèria.

Després de dues hores d'esgrima mental el grup no va decidir si sabotejar o no els ulls policials de control de la ciutat. Va ser llavors que va intervenir el Picasso que ja s'havia fumant mig paquet de tabac i n'estava tip. Com que no em decidit res... ho farem! L'argument va ser contundent. Manava, era el seu torn i es van posar a la feina com a bons catalanets.

Fins on arribaran les tises policials del Ministeri de l'Interior? Va dir la Kahlo preocupada. El Kandinski, retopant-li, quan deixem que el govern decideixi en lloc de la societat civil, el que es mostra i el que no, i això és la censura. Va ser llavors que el Soutine va proposar de hakejar els arxivats abusos policials durant les manifestacions instigades pels independentistes i altres ànimes enutjades.

De vegades Soutine, li va respondre el Picasso, l'únic lloc on no pots mirar cap a un altre costat és al cinema. Les càmeres són cinema, les imatges són història. El que no vull és ser notícia, ni estar tancat dins.

(continua a la pàgina 5)

en els altres, NO? Diu la Kahlo demanant amb la mirada un consentiment que ningú li dóna.

Des de dalt d'una llarga escala el Tàpies està descargolant la subjecció d'una càmera de vigilància. Quan acaba la llença a la Kahlo que l'entoma hàbilment. Aquesta vacuna fa trempar! Ho sabíeu?

Els GOMES, vestits amb granotes de tècnics de manteniment, han desmuntat més d'una seixantena de càmeres de vigilància en diversos carrers de Barcelona. El Miró i el Picasso les van amuntegant en dos carrets de supermercat que van arrossegant. El temps passa massa

d'streaming en lloc d'aguantar les ventoleres. Diu la Kahlo. Com has aconseguit els documents que indiquen les càmeres? Pregunta el Kandinski. La cançó de les balenes, es diu, té virtuts calmants. Va, agafa l'escala amb mi. Demana el Kandinski. L'observació del fons marí immortalitzat per Nicolas Floc'h ajuda a domesticar l'infinit. Segueix dient la Kahlo mentre

